

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΔΑΦΝΗΣ – ΥΜΗΤΤΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ – ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

<http://www.syllogosmakrygiannis.gr>
[e-mail: syllogosmakrygiannis@gmail.com](mailto:syllogosmakrygiannis@gmail.com)

Ζωοδόχου Πηγής και Καβάλας
Δάφνη Τ.Κ. 17234
Πληρ.: Τάκης Ρουμπής τηλ. 6977393115
[e-mail: takisroumpis@yahoo.gr](mailto:takisroumpis@yahoo.gr)

Δάφνη, 7 Ιουνίου 2026

Αριθμ. Πρωτ.: 77/2025-2026

Προς: Μέλη μας

Ανακοίνωση

Για ακόμη μία φορά το Υπουργείο Παιδείας αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται το δημόσιο σχολείο ως έναν μηχανισμό που μπορεί να λειτουργεί με πρόχειρες οδηγίες, ασφκτικά χρονοδιαγράμματα και αποφάσεις της τελευταίας στιγμής. **Η έκδοση του σχετικού ΦΕΚ στις 4 Ιουνίου 2026 για την επιλογή των διδακτικών βιβλίων σχολικού έτους 2027-2028, καθώς και η απαίτηση ολοκλήρωσης της διαδικασίας έως τις 19 Ιουνίου 2026 για την Πρωτοβάθμια και έως τις 30 Ιουνίου 2026 για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση συνιστά μια ακόμη απόδειξη του τρόπου με τον οποίο το Υπουργείο αντιλαμβάνεται τον σχεδιασμό των εκπαιδευτικών πολιτικών.**

Λίγες μόνο ημέρες κρίνονται αρκετές για να μελετηθούν δεκάδες βιβλία ανά γνωστικό αντικείμενο, να συγκληθούν σύλλογοι διδασκόντων, να συζητηθούν παιδαγωγικές και επιστημονικές παράμετροι και να ληφθούν αποφάσεις που θα επηρεάσουν τη διδασκαλία των επόμενων σχολικών ετών. Πρόκειται για ένα χρονοδιάγραμμα που δεν αποπνέει σοβαρότητα, αλλά προχειρότητα. Δεν αποπνέει εμπιστοσύνη στους/στις εκπαιδευτικούς, αλλά πίεση και μεταφορά ευθυνών.

Εδώ και χρόνια ακούμε για την ανάγκη εκσυγχρονισμού του σχολείου, για την ενίσχυση της παιδαγωγικής ελευθερίας και για την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Αν πράγματι αυτά ήταν ο στόχος της πολιτικής ηγεσίας, θα είχε προηγηθεί σοβαρός σχεδιασμός, ουσιαστική ενημέρωση, επαρκής επιμόρφωση και κυρίως ο αναγκαίος χρόνος, ώστε οι εκπαιδευτικοί να μελετήσουν, να αξιολογήσουν και να επιλέξουν υπεύθυνα τα βιβλία που θα χρησιμοποιηθούν στις σχολικές αίθουσες.

Αντ' αυτού, οι εκπαιδευτικοί καλούνται να αναλάβουν μια εξαιρετικά απαιτητική διαδικασία, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, την ώρα που τα σχολεία ολοκληρώνουν τη λειτουργία τους, που οι υποχρεώσεις συσσωρεύονται και η εκπαιδευτική κοινότητα βρίσκεται στα όρια της επαγγελματικής εξουθένωσης.

Η επιλογή ενός σχολικού βιβλίου δεν είναι μια τυπική διοικητική πράξη. Δεν είναι ένα «κλικ» σε μια πλατφόρμα ούτε μια διαδικασία που μπορεί να διεκπεραιωθεί πρόχειρα. Απαιτεί μελέτη εκατοντάδων σελίδων, σύγκριση διαφορετικών προσεγγίσεων, αξιολόγηση της επιστημονικής εγκυρότητας, της παιδαγωγικής καταλληλότητας και της σύνδεσής τους με τις ανάγκες των μαθητών/τριών. Απαιτεί συζήτηση μεταξύ των εκπαιδευτικών, ανταλλαγή απόψεων, επιστημονικό προβληματισμό και συλλογικές αποφάσεις. Αντί να δοθεί επαρκής περίοδος μελέτης από την αρχή της χρονιάς, φτάσαμε και πάλι στο γνωστό μοτίβο: αποφάσεις της τελευταίας στιγμής, πίεση στους/στις εκπαιδευτικούς και μεταφορά της ευθύνης στη βάση του συστήματος.

Το πιο εξοργιστικό, όμως, δεν είναι μόνο η βιασύνη. Είναι η υποκρισία που τη συνοδεύει. Από τη μία πλευρά, η πολιτική ηγεσία διακηρύσσει ότι εμπιστεύεται τους/τις εκπαιδευτικούς και τους/τις αναγνωρίζει ως βασικούς παράγοντες της εκπαιδευτικής διαδικασίας και από την άλλη, τους/τις αντιμετωπίζει ως εκτελεστικά όργανα που οφείλουν να εφαρμόζουν χωρίς αντίρρηση κάθε νέα απόφαση, ανεξάρτητα από το πόσο ανέτοιμο είναι το πλαίσιο εφαρμογής της. Η ευθύνη μεταφέρεται στους/στις εκπαιδευτικούς, ενώ η ευθύνη του σχεδιασμού παραμένει στο απυρόβλητο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Τα τελευταία χρόνια το δημόσιο σχολείο έχει μετατραπεί σε πεδίο συνεχών πειραματισμών. Νέα Προγράμματα Σπουδών, νέες πλατφόρμες, νέες διοικητικές απαιτήσεις, αξιολογήσεις, αποτιμήσεις, δείκτες, εκθέσεις και ατελείωτη γραφειοκρατία συσσωρεύονται πάνω στο εκπαιδευτικό έργο.

Κάθε φορά η ίδια υπόσχεση: ότι όλα γίνονται για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Κάθε φορά η ίδια πραγματικότητα: περισσότερη πίεση για τους/τις εκπαιδευτικούς, περισσότερες υποχρεώσεις για τα σχολεία και λιγότερος χρόνος γι' αυτό που πραγματικά έχει σημασία, τη διδασκαλία και τη στήριξη των μαθητών/τριών.

Καμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να πετύχει, όταν οικοδομείται πάνω στην προχειρότητα. **Καμία αλλαγή δεν μπορεί να είναι ουσιαστική, όταν εφαρμόζεται χωρίς διάλογο με αυτούς/ές που καλούνται να την υλοποιήσουν.** Καμία πολιτική δεν μπορεί να θεωρείται επιτυχημένη, όταν αντιμετωπίζει τους/τις εκπαιδευτικούς ως το μόνιμο «μαξιλάρι» που θα απορροφήσει τις αστοχίες του σχεδιασμού.

Οι εκπαιδευτικοί αρνούνται να γίνονται διαρκώς οι αποδέκτες αποφάσεων που λαμβάνονται ερήμην τους και εφαρμόζονται χωρίς τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις επιτυχίας. Αρνούνται να σηκώνουν μόνοι τους το βάρος κάθε νέας εξαγγελίας. Αρνούνται να νομιμοποιήσουν με τη σιωπή τους μια λογική που θεωρεί δεδομένο ότι το φιλότιμο και η υπευθυνότητά τους θα καλύπτουν πάντα τα κενά της πολιτείας.

Το δημόσιο σχολείο αξίζει καλύτερη αντιμετώπιση. Οι μαθητές και οι μαθήτριες αξίζουν καλύτερο σχεδιασμό. Οι εκπαιδευτικοί αξίζουν επιτέλους τον σεβασμό που τόσο συχνά επικαλείται το Υπουργείο και τόσο σπάνια αποδεικνύει στην πράξη. Η πραγματική αναβάθμιση της εκπαίδευσης δεν ξεκινά από τα ΦΕΚ και τις εξαγγελίες. Ξεκινά από τον σεβασμό στους ανθρώπους που κρατούν καθημερινά όρθια τη δημόσια εκπαίδευση και αυτόν τον σεβασμό, δυστυχώς, η συγκεκριμένη διαδικασία, όπως και άλλες που έχουν προηγηθεί, δεν τον δείχνουν ούτε κατ' ελάχιστον.

Ο σύλλογος εκπαιδευτικών Π.Ε. «ο Μακρυγιάννης» ζητά την απόσυρση της εγκυκλίου. Οι όποιες επιλογές για σημαντικά θέματα της εκπαιδευτικής διαδικασίας απαιτούν ουσιαστικό σχεδιασμό, έγκαιρο προγραμματισμό και όχι προχειρότητες.

Στην εκπαίδευση δεν χωρούν άλλοι πειραματισμοί!

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Η Γ. Γραμματέας

Τάκης Ρουμπής

Ελισάβετ Σπυριδάκη